

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2018/850**(2018. gada 30. maijs),****ar ko groza Direktīvu 1999/31/EK par atkritumu poligoniem****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Lai aizsargātu, saglabātu un uzlabotu vides kvalitāti, aizsargātu cilvēku veselību, nodrošinātu dabas resursu apdrošinātību, efektīvu un racionālu izmantošanu, veicinātu aprites ekonomikas principus, palielinātu energoefektivitāti un samazinātu Savienības atkarību no importētiem resursiem, būtu jāuzlabo atkritumu apsaimniekošana Savienībā.
- (2) Padomes Direktīvas 1999/31/EK ⁽⁴⁾ mērķrādītāji, kas nosaka ierobežojumus attiecībā uz atkritumu apglabāšanu poligonos, būtu jāpadara stingrāki, lai tie labāk atspoguļotu Savienības apņemšanos virzīties uz aprites ekonomiku un sekmīgi turpināt Komisijas 2008. gada 4. novembra paziņojuma "Izejvielu iniciatīva – apmierināt pamatvajadzības izaugsmei un nodarbinātībai Eiropā" īstenošanu, pakāpeniski līdz minimumam samazinot tādu atkritumu apglabāšanu, kas paredzēti nebīstamo atkritumu poligoniem. Komisijai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka šādu samazinājumu var panākt ar integrētu politiku, kas garantē atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas stabilitu piemērošanu, sekmē pāreju uz darbībām, ar kurām var novērst atkritumu rašanos, tostarp sagatavošanu atkārtotai izmantošanai un pārstrādi, un nepieļauj, ka atkritumu apglabāšanu poligonos nomaina atkritumu sadedzināšana.
- (3) Lai nodrošinātu lielāku konsekvenci Savienības tiesību aktos atkritumu jomā, definīcijas, kas izklāstītas Direktīvā 1999/31/EK, attiecīgā gadījumā būtu jāsaskaņo ar definīcijām Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽⁵⁾.
- (4) Jēdziena "savrupa apdzīvota vieta" spēkā esošā definīcija ir jāpielāgo attiecībā uz tālākajiem reģioniem, lai ņemtu vērā šādu savrupu apdzīvotu vietu specifiku, kuru problemātika vides aspektā salīdzinājumā ar citiem reģioniem būtiski atšķiras.
- (5) Direktīvas 1999/31/EK darbības joma būtu jāpielāgo Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/21/EK ⁽⁶⁾ darbības jomai, un tai būtu jāturpina aptvert to ieguves rūpniecības nozaru atkritumu likvidēšanu, uz kurām Direktīva 2006/21/EK neattiecas.

⁽¹⁾ OV C 264, 20.7.2016., 98. lpp.

⁽²⁾ OV C 17, 18.1.2017., 46. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2018. gada 18. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2018. gada 22. maija lēmums.

⁽⁴⁾ Padomes Direktīva 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem (OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/21/EK (2006. gada 15. marts) par ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanu un par grozījumiem Direktīvā 2004/35/EK (OV L 102, 11.4.2006., 15. lpp.).

- (6) Vēl vairāk ierobežot atkritumu apglabāšanu poligonos, sākot ar atkritumu dalītas savākšanas, piemēram, plastmasas, metālu, stikla, papīra un bioloģisko atkritumu plūsmām, neapšaubāmi būtu izdevīgi no vides, ekonomikas un sabiedrības viedokļa. Šādi ierobežojot poligonos apglabājamo atkritumu daudzumu, būtu jāņem vērā, ciktāl no tehnikas, vides vai ekonomikas viedokļa ir lietderīgi pārstrādāt vai kā citādi reģenerēt atkritumus, kas paliek pāri pēc atkritumu dalītas vākšanas.
- (7) Liela daļa sadzīves atkritumu ir bioloģiski noārdāmi sadzīves atkritumi. Neapstrādātu bioloģiski noārdāmu atkritumu apglabāšanai poligonos ir stipri nelabvēlīga ietekme uz vidi, kas izpaužas kā siltumnīcefekta gāzu emisijas un virszemes ūdeņu, gruntsūdeņu, augsnes un gaisa piesārņojums. Lai gan Direktīvā 1999/31/EK jau ir paredzēti mērķrādītāji attiecībā uz bioloģiski noārdāmu atkritumu novirzīšanu no poligoniem, ir lietderīgi ieviest jaunus ierobežojumus bioloģiski noārdāmu atkritumu apglabāšanai poligonos, aizliedzot apglabāt tos bioloģiski noārdāmos atkritumus, kas saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK dalītā veidā ir savākti pārstrādei.
- (8) Lai panāktu, ka pareizi tiek piemērota atkritumu apsaimniekošanas hierarhija, būtu jāveic attiecīgi pasākumi, ar kuriem nodrošina, ka no 2030. gada ir spēkā ierobežojumi visu to atkritumu apglabāšanai poligonos, kas ir derīgi pārstrādei vai citādi materiālu vai enerģijas reģenerācijai. Minētie ierobežojumi nebūtu jāpiemēro tad, ja var uzskatāmi apliecināt, ka atkritumi nav derīgi nedz pārstrādei, nedz citādi reģenerācijai un ka to apglabāšana poligonos būtu kopumā videi nekaitīgākais rezultāts atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kas noteikta Direktīvā 2008/98/EK.
- (9) Daudzas dalībvalstis vēl nav pilnībā izveidojušas nepieciešamo atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūru. Nosakot poligonos apglabājamo atkritumu daudzuma samazināšanas mērķrādītājus, atkritumu apsaimniekošanu daudzās dalībvalstīs nāksies būtiski mainīt un varēs panākt lielāku progresu attiecībā uz dalītas savākšanas, šķirošanas un pārstrādes iekārtām un vairāk investīciju šādās iekārtās un nepieļaut, ka materiāli, kurus var pārstrādāt, neizmantojami paliek atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas zemākajā līmenī.
- (10) Atkritumu apglabāšana poligonos ir pakāpeniski jāsamazina, lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi un lai nodrošinātu, ka ekonomiski vērtīgi atkritumu materiāli tiek pakāpeniski un faktiski reģenerēti pareizas atkritumu apsaimniekošanas procesā un atbilstoši atkritumu apsaimniekošanas hierarhijai, kā tā ir noteikta Direktīvā 2008/98/EK. Ar minēto samazināšanu būtu jāpanāk, ka neveidojas pārāk liela atkritumu atlikuma apstrādes jauda, piemēram, enerģijas reģenerācijas vai neapstrādātu sadzīves atkritumu zemākas pakāpes mehāniski bioloģiskas apstrādes ceļā, jo tādejādi varētu mazināties iespēja sasniegt Savienības ilgtermiņa mērķrādītājus sadzīves atkritumu sagatavošanai atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, kas noteikti Direktīvā 2008/98/EK. Tāpat, un lai nepieļautu negatīvu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, dalībvalstīm būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, kas nodrošina atkritumu apglabāšanu poligonos tikai pēc attiecīgas apstrādes, – būtu jāpanāk, ka šā pienākuma izpildes rezultātā neveidojas pārāk liela sadzīves atkritumu atlikuma apstrādes jauda. Turklāt, lai nodrošinātu konsekveni starp Direktīvas 2008/98/EK mērķrādītājiem un poligonos apglabājamo atkritumu daudzuma samazināšanas mērķrādītāju, kas noteikts Direktīvā 1999/31/EK, kura grozīta ar šo direktīvu, un lai nodrošinātu minēto mērķrādītāju sasniegšanai vajadzīgās infrastruktūras un ieguldījumu saskaņotu plānošanu, būtu jāļauj dalībvalstīm, kuras – saskaņā ar ESAO un Eurostat kopīgi rīkotās aptaujas rezultātā paziņotajiem datiem – 2013. gadā poligonos apglabājušas vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, pieņemt lēmumu pagarināt laika posmu, kas tām ir vajadzīgs, lai sasniegtu atkritumu apglabāšanai poligonos 2035. gadam noteikto mērķrādītāju.
- (11) Lai nodrošinātu, ka dati ir ticami, ir svarīgi precīzāk izklāstīt noteikumus, kas dalībvalstīm būtu jāievēro, ziņojot par poligonos apglabāto sadzīves atkritumu daudzumu. Dati būtu jāziņo, par pamatu ņemot sadzīves atkritumu daudzumu, kas poligonos ir apglabāts pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama, lai šādus atkritumus sagatavotu apglabāšanai poligonā – piemēram, pēc bioloģiski noārdāmu sadzīves atkritumu stabilizācijas –, un atkritumu daudzumu, kas ievadīts likvidēšanai sadedzināšanas procesos. Lai aprēķinātu mērķrādītāju atkritumu apglabāšanai poligonos, būtu jāņem vērā arī to sadzīves atkritumu daudzums, kas pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama pirms atkritumu pārstrādes un reģenerācijas – piemēram, pēc šķirošanas un mehāniskas apstrādes –, galarezultātā ir apglabāts poligonos.
- (12) Direktīvā 1999/31/EK noteiktais pienākums pirms apglabāšanas poligonos nodrošināt atkritumu apstrādi dalībvalstīm būtu jāpilda, izvēloties vispiemērotāko apstrādes veidu, kas cita starpā var būt arī bioloģiski noārdāmo atkritumu frakcijas stabilizācija, tā tiecoties panākt, ka šādu atkritumu apglabāšanas nelabvēlīgā ietekme uz vidi un cilvēku veselību ir pēc iespējas mazāka. Vērtējot to, cik piemērots ir apstrādes veids, dalībvalstīm būtu jāņem vērā, kādi pasākumi jau ir veikti, lai šādu nelabvēlīgu ietekmi mazinātu, un jo īpaši tas, vai ir nošķirti bioloģiskie atkritumi un vai ir nodrošināta papīra un kartona dalīta savākšana.
- (13) Lai panāktu, ka šī direktīva tiek labāk, laicīgāk un vienotāk īstenota, un lai prognozētu jebkādas īstenošanas nepilnības, būtu jāizveido agrīnās brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms ir pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.

- (14) Lai palīdzētu sasniegt Direktīvā 1999/31/EK noteiktos mērķus un sekmētu pāreju uz aprites ekonomiku, Komisijai būtu jāveicina koordinācija un informācijas un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm un starp dažādām ekonomikas nozarēm.
- (15) Īstenošanas ziņojumi, ko dalībvalstis sagatavo reizi trijos gados, nav izrādījuši efektīvs instruments, lai pārliecinātos par izpildi vai nodrošinātu pareizu īstenošanu, un tie rada nevajadzīgu administratīvo slogu. Tāpēc ir lietderīgi atcelt noteikumus, kas uzliek dalībvalstīm pienākumu sagatavot šādus ziņojumus. Tā vietā izpildes uzraudzība būtu jābalsta tikai uz tiem datiem, kurus dalībvalstis katru gadu paziņo Komisijai.
- (16) Dalībvalstu paziņotie dati ir būtiski, lai Komisija varētu novērtēt, kā dalībvalstis pilda Savienības tiesību aktus atkritumu jomā. Būtu jāpanāk, ka tiek paziņoti kvalitatīvāki, ticamāki un salīdzināmāki dati, tāpēc ir jāievieš vienots kontaktpunkts visiem ar atkritumiem saistītajiem datiem, jāsvīturo novecojušās ziņošanas prasības, salīdzinoši jāvērtē valstu ziņošanas metodes un jāievieš datu kvalitātes pārbaudes ziņojumi. Ticama atkritumu apsaimniekošanas datu paziņošana ir ārkārtīgi svarīga sekmīgai īstenošanai, atkritumu apsaimniekošanas infrastruktūras pareizai plānošanai un datu salīdzināmības nodrošināšanai starp dalībvalstīm. Tāpēc dalībvalstīm, kad tās ziņo par Direktīvā 1999/31/EK, kas grozīta ar šo direktīvu, noteikto mērķrādītāju izpildi, būtu jāizmanto jaunākie noteikumi, ko izstrādājusi Komisija, un metodika, ko izstrādājušas attiecīgās valstu kompetentās iestādes, kuras atbildīgas par šīs direktīvas īstenošanu.
- (17) Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus Direktīvas 1999/31/EK īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz tās 5.a panta 4. punktu, 15. panta 5. punktu un 15.b un 15.c pantu, kas grozīti ar šo direktīvu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (18) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus, proti, uzlabot atkritumu apsaimniekošanu Savienībā un tādējādi palīdzēt aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šo pasākumu mēroga un ietekmes dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (19) Tāpēc Direktīva 1999/31/EK būtu attiecīgi jāgroza.
- (20) Saskaņā ar Dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem⁽²⁾ dalībvalstis ir apņēmušās, paziņojot savus transponēšanas pasākumus, pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un atbilstīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi

Direktīvu 1999/31/EK groza šādi:

- 1) direktīvas 1. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Lai atbalstītu Savienības pāreju uz aprites ekonomiku un lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/98/EK (*) prasības, jo īpaši tās 4. un 12. pantu, šīs direktīvas mērķis ir panākt, ka pakāpeniski samazinās poligonos apglabāto atkritumu daudzums, sevišķi to atkritumu daudzums, kas derīgi pārstrādei vai citādi reģenerācijai, un ar stingrām ekspluatācijas un tehniskajām prasībām, kuras noteiktas atkritumiem un poligoniem, paredzēt

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(2) OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

pasākumus, procedūras un ieteikumus, lai visā atkritumu poligonā aprites ciklā nepieļautu vai pēc iespējas vairāk samazinātu šādas atkritumu apglabāšanas nelabvēlīgo ietekmi uz vidi – jo īpaši virszemes ūdeņu, gruntsūdeņu, zemes un gaisa piesārņojumu, – un uz pasaules vidi, cita starpā arī siltumnīcefektu, kā arī jebkādu apdraudējumu, ko šāda atkritumu apglabāšana var radīt cilvēku veselībai.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).”;

2) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta a) punktu aizstāj ar šādu:

“a) izmanto jēdzienu “atkritumi”, “bīstami atkritumi”, “nebīstami atkritumi”, “sadzīves atkritumi”, “atkritumu radītājs”, “atkritumu īpašnieks”, “atkritumu apsaimniekošana”, “dalīta savākšana”, “reģenerācija”, “sagatavošana atkārtotai izmantošanai”, “pārstrāde” un “apglabāšana” definīcijas, kas noteiktas Direktīvas 2008/98/EK 3. pantā;”;

b) panta b), c), d) un n) punktu svītrot;

c) panta r) punktā pievieno šādu daļu:

“Tālākajos reģionos Līguma 349. panta nozīmē dalībvalstis var nolemt piemērot šādu definīciju:

“savrupa apdzīvota vieta” ir apdzīvota vieta:

— kur kopējais iedzīvotāju skaits nepārsniedz 2 000 un iedzīvotāju blīvums nepārsniedz piecus iedzīvotājus uz kvadrātkilometru, vai kur kopējais iedzīvotāju skaits pārsniedz 2 000, bet ir mazāks par 5 000 un iedzīvotāju blīvums nepārsniedz piecus iedzīvotājus uz kvadrātkilometru un kur saražoto atkritumu daudzums gadā nepārsniedz 3 000 tonnu; un

— kur tuvākā pilsētas aglomerācija ar iedzīvotāju blīvumu, kas ir vismaz 250 iedzīvotāju uz kvadrātkilometru, atrodas ne mazāk kā 100 km attālumā un līdz tai nevar nokļūt pa ceļu.”;

3) direktīvas 3. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta pēdējo ievilkumu svītrot;

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Šo direktīvu nepiemēro sauszemes ieguves rūpniecības atkritumu apsaimniekošanai, proti, tādu atkritumu apsaimniekošanai, kas rodas saistībā ar minerālresursu ģeoloģisko izpēti, ieguvī (tostarp pirmsieguves posmu), apstrādi un uzglabāšanu, kā arī karjeru darbiem, ja uz šādu atkritumu apsaimniekošanu attiecas citi Savienības legīslatīvie akti.”;

4) direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktā svītrot šādu daļu:

“Divus gadus pirms c) punktā noteiktās dienas Padome atkārtoti izskata iepriekšminēto mērķi, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu par dalībvalstu pieredzi, kas iegūta, īstenojot a) un b) punktā minētos mērķus, un vajadzības gadījumā pamatojoties arī uz vienlaikus iesniegtu priekšlikumu, kura nolūks ir apstiprināt vai grozīt šo mērķi, lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni.”;

b) panta 3. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

“f) atkritumus, kas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 1. punktu un minētās direktīvas 22. pantu ir savākti dalīti, lai tos sagatavotu atkārtotai izmantošanai un pārstrādei, ja vien tie nav atkritumi, kuri radušies dalīti savāktu atkritumu pēcapstrādes procesu rezultātā un kuru apglabāšana poligonā ir videi nekaitīgākais rezultāts saskaņā ar minētās direktīvas 4. pantu.”;

c) pantā iekļauj šādu punktu:

“3.a Dalībvalstis cenšas panākt, lai no 2030. gada visi atkritumi, kas derīgi pārstrādei vai citādi reģenerācijai, jo īpaši sadzīves atkritumi, vairs netiktu pieņemti apglabāšanai poligonā, ja vien tie nav atkritumi, kuru apglabāšana poligonā ir videi nekaitīgākais rezultāts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. pantu.

Informāciju par pasākumiem, kas veikti saskaņā ar šo punktu, dalībvalstis iekļauj Direktīvas 2008/98/EK 28. pantā minētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos vai citos stratēģiskos dokumentos, kuri attiecas uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju.”;

d) pievieno šādus punktus:

“5. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdz 2035. gadam poligonos apglabāto sadzīves atkritumu īpatsvars ir samazinājies līdz 10 % no kopējā radīto sadzīves atkritumu daudzuma (pēc svara) vai ir vēl mazāks.

6. Termiņu, līdz kuram jāsasniedz šā panta 5. punktā minētais mērķrādītājs, dalībvalsts var atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem, ar noteikumu, ka minētā dalībvalsts:

a) saskaņā ar ESAO un Eurostat kopīgi rīkotās aptaujas rezultātā paziņotajiem datiem poligonos ir apglabājusi vairāk nekā 60 % no saviem sadzīves atkritumiem, kas radīti 2013. gadā; un

b) vēlākais 24 mēnešus pirms šā panta 5. punktā noteiktā termiņa paziņo Komisijai, ka plāno atlikt termiņu, un iesniedz īstenošanas plānu saskaņā ar šīs direktīvas IV pielikumu. Minēto plānu var apvienot ar īstenošanas plānu, kas iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.

7. Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts, ievērojot 6. punkta b) apakšpunktu, Komisija var prasīt dalībvalstij pārstrādāt minēto plānu, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst IV pielikuma prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārstrādātu plānu.

8. Ja termiņš ir atlikts saskaņā ar 6. punktu, dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka līdz 2035. gadam poligonos apglabāto sadzīves atkritumu īpatsvars ir samazinājies līdz 25 % no kopējā radīto sadzīves atkritumu daudzuma (pēc svara) vai ir vēl mazāks.

9. Līdz 2024. gada 31. decembrim Komisija izvērtē 5. punktā noteikto mērķrādītāju, lai to atstātu spēkā vai attiecīgā gadījumā samazinātu nolūkā apsvērt iespēju atkritumu apglabāšanai poligonos noteikt kvantitatīvu mērķi uz vienu iedzīvotāju un lai ieviestu ierobežojumus tādu nebīstamu atkritumu apglabāšanai, kas nav sadzīves atkritumi. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, vajadzības gadījumā pievienojot legīslatīvā akta priekšlikumu.”;

5) iekļauj šādus pantus:

“5.a pants

Noteikumi par to, kā aprēķināt, vai ir sasniegti mērķrādītāji

1. Lai aprēķinātu, vai ir sasniegti 5. panta 5. un 6. punktā noteiktie mērķrādītāji:

a) aprēķina radīto sadzīves atkritumu masu, kas attiecīgajā kalendārajā gadā ir novirzīta uz atkritumu poligoniem;

b) to atkritumu masu, kas radušies pēc attiecīgas apstrādes, kura veicama pirms sadzīves atkritumu pārstrādes vai citādas reģenerācijas – piemēram, pēc šķirošanas vai mehāniskas bioloģiskās apstrādes –, un kas galarezultātā ir apglabāti poligonos, ieskaita to sadzīves atkritumu masā, par kuriem ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos;

c) par to sadzīves atkritumu masu, kuri ievadīti sadedzināšanas procesos, un to atkritumu masu, kas radušies pēc tam, kad bioloģiski noārdāmo atkritumu frakcija ir stabilizēta, lai atkritumus galarezultātā apglabātu poligonā, ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos;

d) to atkritumu masu, kas saražoti sadzīves atkritumu pārstrādes vai citādas reģenerācijas rezultātā un kas galarezultātā apglabāti poligonos, neieskaita to sadzīves atkritumu masā, par kuriem ziņo, ka tie ir apglabāti poligonos.

2. Dalībvalstis apglabātajiem sadzīves atkritumiem izveido efektīvu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti šā panta 1. punktā paredzētie nosacījumi. Minētajā nolūkā tās var izmantot sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 3. punktu.

3. Ja saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (*) sadzīves atkritumi tiek nosūtīti uz citu dalībvalsti vai no Savienības eksportēti, lai tos apglabātu poligonos, attiecīgo atkritumu daudzumu, ievērojot 1. punktu, ieskaita poligonos apglabāto atkritumu daudzumā tai dalībvalstij, kurā atkritumi savākti.

4. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šā panta piemērošanai, Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko paredz noteikumus par to, kā aprēķināt, pārbaudīt un paziņot datus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

5.b pants

Agrīnās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru vēlākais trīs gadus pirms katra termiņa, kas noteikts 5. panta 5. un 6. punktā paredzētajiem mērķrādītājiem, sagatavo ziņojumu par to, ciktāl šos mērķrādītājus ir izdevies sasniegt.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) aplēsi tam, ciktāl katrai dalībvalstij ir izdevies sasniegt mērķrādītājus;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kas mērķrādītājus attiecīgajos termiņos varētu nesasniedzt, sarakstam pievienojot atbilstošus ieteikumus, kuri adresēti attiecīgajām dalībvalstīm;
- c) paraugprakses piemērus, kura tiek īstenota visā Savienībā un pēc kuras varētu vadīties, lai pakāpeniski sasniegtu mērķrādītājus.

5.c pants

Informācijas un paraugprakses apmaiņa

Komisija regulāri rīko informācijas un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, cita starpā – attiecīgos gadījumos – arī starp reģionālajām un vietējām iestādēm, par to, kā šīs direktīvas prasības tiek īstenotas praksē.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.);

6) direktīvas 6. panta a) punktā pievieno šādu teikumu:

“Dalībvalstis nodrošina, ka pasākumi, kas veikti saskaņā ar šo punktu, netraucē sasniegt Direktīvas 2008/98/EK mērķus, jo īpaši attiecībā uz atkritumu apsaimniekošanas hierarhiju un uz sagatavošanas atkārtotai izmantošanai un pārstrādes palielināšanu, kā noteikts minētās direktīvas 11. pantā.”;

7) direktīvas 11. panta 2. punkta otro daļu svīturo;

8) direktīvas 15. pantu aizstāj ar šādu:

“15. pants

Ziņošana

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai datus par 5. panta 2., 5. un 6. punkta īstenošanu par katru kalendāro gadu.

Šos datus dalībvalstis paziņo elektroniski 18 mēnešu laikā pēc tam, kad ir noslēdzies pārskata perioda gads, par kuru tiek vākti dati. Datus paziņo formātā, kuru Komisija noteikusi saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Pirmais pārskata periods par 5. panta 5. un 6. punkta īstenošanu sākas pirmajā pilnajā kalendārajā gadā, kas seko tam, kurā ir pieņemts īstenošanas akts, ar ko saskaņā ar šā panta 5. punktu nosaka paziņošanas formātu, un tas aptver datus par minēto pārskata periodu.

2. Datus par 5. panta 2. punkta īstenošanu dalībvalstis paziņo līdz 2025. gada 1. janvārim.

3. Datus, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kopā ar kvalitātes pārbaudes ziņojumu.

4. Komisija izvērtē datus, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par izvērtēšanas rezultātiem. Ziņojumā izvērtē, kā datu vākšana ir organizēta, izvērtē datu avotus un dalībvalstīs izmantoto metodiku, kā arī to, cik dati ir pilnīgi un ticami, cik laicīgi tie ir sniegti un cik konsekventi tie ir. Novērtējumā var iekļaut konkrētus ieteikumus attiecībā uz to, kādi uzlabojumi ir vajadzīgi. Ziņojumu sagatavo pēc pirmās reizes, kad dalībvalstis paziņojušas datus, un pēc tam ik pēc četriem gadiem.

5. Komisija līdz 2019. gada 31. martam pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka šā panta 1. punktā minētās datu paziņošanas formātu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.”;

9) iekļauj šādus pantus:

“15.a pants

Instrumenti, ar ko veicina pāreju uz pilnīgākas aprites ekonomiku

Lai veiksmīgāk sasniegtu šajā direktīvā noteiktos mērķus, dalībvalstis izmanto ekonomiskos instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu. Tie var būt arī instrumenti un pasākumi, kas norādīti Direktīvas 2008/98/EK IVa pielikumā, vai citi atbilstoši instrumenti un pasākumi.

15.b pants

Poligona caurlaidības koeficienta noteikšana

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka metodi, kura jāizmanto poligona caurlaidības koeficienta noteikšanai konkrētā poligona vietā un visā poligona teritorijā kopumā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā.

15.c pants

Atkritumu paraugu ņemšanas Savienības standarts

Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka atkritumu paraugu ņemšanas standartu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 17. panta 2. punktā. Kamēr minētie īstenošanas akti nav pieņemti, dalībvalstis var piemērot valsts standartus un procedūras.”;

10) direktīvas 16. pantu aizstāj ar šādu:

“16. pants

Pielikumu izvērtēšana

Komisija pielikumus pastāvīgi izvērtē un vajadzības gadījumā iesniedz attiecīgus leģislatīvos priekšlikumus.”;

11) direktīvas 17. pantu aizstāj ar šādu:

“17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 2008/98/EK 39. pantu. Tā ir komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 (*) nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

Ja komiteja nesniedz atzinumu, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).”;

- 12) direktīvas I pielikuma 3.5. punktu svītro;
- 13) direktīvas II pielikuma 5. punktu svītro;
- 14) direktīvas III pielikuma 2. punkta pirmo daļu svītro;
- 15) pievieno IV pielikumu, kā izklāstīts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2020. gada 5. jūlijam. Dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu minēto noteikumu tekstu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva. Komisija par to informē pārējās dalībvalstis.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2018. gada 30. maijā

*Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
A. TAJANI*

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. PAVLOVA*

PIELIKUMS

Pievieno šādu pielikumu:

"TV PIELIKUMS

ĪSTENOŠANAS PLĀNS, KAS JĀIESNIEDZ SASKAŅĀ AR 5. PANTA 6. PUNKTU

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz saskaņā ar 5. panta 6. punktu, iekļauj:

1. novērtējumu par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem sadzīves atkritumu pārstrādes, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;
 2. novērtējumu par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
 3. iemeslus, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 5. panta 5. punktā, un novērtējumu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu minēto mērķi;
 4. pasākumus, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs direktīvas 5. panta 8. punktā noteiktos mērķrādītājus, kas ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp atbilstīgus ekonomikas instrumentus un citus pasākumus, lai stimulētu atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā norādīts Direktīvas 2008/98/EK 4. panta 1. punktā un IVa pielikumā;
 5. grafiku, kādā tiek īstenoti pasākumi, kas minēti 4. punktā, tās kompetentās struktūras iecelšanu, kas ir kompetenta to īstenošanā, un novērtējumu par to individuālo ieguldījumu to mērķu sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
 6. informāciju par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā";
 7. pasākumus datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai uzlabotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus."
-